

Charlestoni samm 150 a. tagasi.

D'Amier'i joonistus.

VABRIKU

25 a. JUUBELI

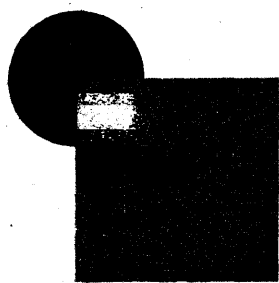
puhul müüme

ODEON

grammofone parimatel ja
soodsamatel tingimistel kui
kunagi enne

Tutvunege nende suurepä-
raliste hinnaväärilisemate

APARAATIDEGA

Peaesindaja Eestis

**O-Ü. ESTO-MUUSIKA
TALLINNAS**

HELING

MUUSIKA
TANTS
TEATER
RAADIO

Märts 1929

Nr 3

I. aastakäik

Aegkiri Heling ilmub 1 kord kuus ∴ Toimetuse ja talituse: Tallinn, Suur Tartu mnt. 55. k. 15
Üksiknumbri hind 25 senti ∴ Kuulutuste hinnad: 1/4 külge 20 kr., 1/2 külge 10 kr., 1/4 külge
5 krooni ∴ Teksti ees ehk sisus kahekordsed hinnad

Vastutav toimetaja ja väljaandja: E. VEBER, Endla tän. 3, krt. 4

Tallinn, märtsil

Kevade tuleb. Hingamine linna hallide müüride vahel muutub raskeks: päike kutsub välja loodusesse. Peagi tühjenevad teatri-, kontserdi- ja tantsusaalid, tühjenevad tänavad ning linnalased valguvad maale. Kellel võimalust pole kogu suveks lahkuda umbsest linna õhust, see katsub mööda saata vabuseid tunde linna lähedal rohelise ja mererannal. Kuigi kevadel ja suvel otsitakse rahu linna lõbustustest, künast ja askeldustest, siiski ei rahulduda ainult looduse nautimisega, vaid ka keset kaunimat loodust igatseb inimhing vahelduse järele. Muusikahelid kõlavad tal veel kõrvus ja tantsuriitm lihakstes ning täielik rahuldustunne haarab inimest alles siis, kui ta ka looduse rüppes võib oma sisemisest inimest rahuldada. Kui tehnika arenemine veel algastmel oli, siis aitas vahelduse loomiseks kaasa kannel, gitarre ja mandolín, kuna võimatu oli klaverit igale poole kaasa võtta. Nüüd aga pakub tehnika hulk hõlbustusi. Hea kohvergrammofon pakub muusikalist naudingut nii luksussuvituskohas, kui „rohelistes“ põõsa all. Plaat toob kuuldavale terve ilma paremate lauljate, viiuli- ja klaverivirtuooside ja orkestrite ettekandeid, ning kui keha

igatseb liigutuste järele, siis pakub plaat jälle vaheldamisi Viini valse ning kõige moodsamaid „jazze.“ Kohvergrammofon on parem seltsiline reisudel, kalastamisel, väljasõitudel ja kodustel koosviibimistel, sest ta usetab head vestlejat, orkestrit, lauljat, sest ta on kaaslane, kes millalgi ei tõrgu oma kohuseid täitmast.

Kohvergrammofoni kõrval on viimasel ajal sobivaks vahelduse loojaks — raadioaparaat. Kuigi raadioaparaadilt „tellimise“ peale soovitud ettekannet ei saa, pakub tema aga kogu ilmast huvitavaid loenguid, päevauudiseid, kontserte jne. loomult ning kaunit. Reisija, viibides ka metsikumas maanurgas, on raadioaparaadi abil alalise ühenduse kultuurilma keskohtadega ja tal ei ole karta igavust ega üksildust.

Nii nagu kohvergrammofon, on ka moodne raadioaparaat alati teenistusvalmis ning parem seltsimees kevadel ja suvel, nagu seda talvelgi.

Kevade tuleb. See, kes tahab elada ka väljaspool linna lõbustusi kultuurinimese elu, muretsegu endale juba varakult hea kohvergrammofon ja raadioaparaat, siis ei saa millalgi igavust tunda.

Kevade tuleb.

KS

TÄNAVUNE LEIPZIGI KEVADE MESS

Muusikariistade ja raadio alal

Tänavune Leipzigi kevadene mess oli külastajate arvu poolest vähem kui kunagi varemalt. Muusikariistadest olid peaausjalikult esitatud ainult grammofonid, kuna klaverid ja muud peaaegu täiesti puudusid. Senini esinesid Saksamaa klaveritöösturid ja muud muusikariistade vabrikud, peale C. Bechsteini, kevadesel kui sügisesel messil. Ainukene vabrik Saksamaal on C. Bechstein, kes annugi ühelgi messil oma riistatega enam ei esine, kuna neid riistu iga pianist ja tarvitaja juba nii kui nii tunneb. Teised aga, Steinway ja Sons, Blüthner, Steinweg jne. esinevad järjekindlalt, kuid messidell esinemine ei tasunud nähtavasti nende suuri kulusid, nõnda et Saksamaa klaveritöösturite ühing on otustanud esineda ainult sügisesel messil.

Grammofoni vabrikud olid kõik esitell ja nende üldarv kuulus mitmesse kümnesse. Suurematest võiks nimetada: Electrola, Carl Lindström A.-S. oma Odeon ja Parlophon grammofonide ja plaatidega.

Suurejooneliselt löid läbi messil Electrola, mis teatavasti tuntud Inglise His Master's Voice grammofoni vabriku osakond Saksamaal on ja Carl Lindström. Eriti raskesse seisukorda pani vähemad võistlejad vennad just „Electrola“ oma salajase hindade allalöömisega. Nagu teada, kogu maailma vabrikud kopeerivad His Master's Voici või Electrola aparate ning müüsid neid umbes 25 prots. odavamalt, kui Electrola või His Master's Voice oma originaal aparate. Nüüd aga, kus Electrola või His Master's Voice oma originaalaparate hinnad 25 prots. alla löi, oli üllatus teistele, järele tegijatele, muidugi rängaks hoobiks, sest keegi ei hakanud ju enam järelehtetud aparate ostma, kui originaale sama hinnaga võis saada. Senini müüdi näiteks Electrola kohveraparaat Saksamaal hinnaga Kr. 200, messil aga määrati tema hinnaks Kr. 150.

Teisena löi hiilgavalt läbi A.-S. Carl Lindström oma Odeon aparateidega. Viimase oli korda läinud oma 25-aastase juubeli puhul konstrueerida paar odavatuübilist kohvergrammofoni, millede väljamüügi hind meil Kr. 50.— ja 90.— vahel kõigub. Oma odava hinna juures on need aparaadid aga väga ilusa väljanägemisega ja otse haruldase hea kõlaga. 60-krooniline paraat ületas oma hääle kõla poolest kergesti võistlejate 100-kroonilised. Neid aparate müüdi juba kahel esimesel messil päeval kümned tuhanded läbi ja eriti palju ka Inglismaale.

Raadio alal ei olnud mingisugust erilist uudist esitatud, kui vast ainult elektrodünaamilised häälekõvendajad. Neid oli linna peale üles seatud mitmed kümned, mis üheteise võidu rökkasid hommikust kuni õhtuni ja mitte ainult raadio väljapanijate poolt, vaid ka grammofoni vabrikute poolt, sest ka viimased tarvitavad väga palju elektrodünaamilisi kõvendajaid oma grammofonide hääle jõu suurendamiseks.

Suurematel platsidel olid isegi maja suurused grammofonid üles ehitatud, mis päevad läbi nende elektrodünaamiliste kõvendajatega ürgasid.

S. K.

Kui Ungari kuulus näitekirjanik Franz Molnar abiellus kaunis elatanud opereti-primadonna Fedak'iga, ilmus ta laulatuselle lihtsas kuues. „Mispärast ei riietanud sa ennast frakki?“ küsis mõrsja etteheitvalt. — „Frakki kannan ma vaid esietendustel,“ oli Molnari vastus.

*

Viini operetiteatris oli operetiproov. Keegi keskmiste võimetega tenor laulis oma partiid erilise andumusega, sest parketis istus Hellmesberger, kellele meeleldi näidata tahtis, mis ta suudab. Vaatuse lõpul läks ta Hellmesbergi juurde kindlas lootuses, et temalt kiita saab. See aga küsis vaid kuivalt: „Ja kes laulab seda osa õhtul?“

Olga Mikk-Krull

Eesti lauljate peres on juba aastaid silmapaistvamal kohal püsinud Olga Mikk-Krull. Ta algas oma karjääri kontsertlaval ja praegu on ta meie noore ooperi kandvamatest jõududest. Olga Mikk-Krulli kõlarikas sopraan, see on haaranud alati kuulajaid ja ta loodud ooperikujud püsivad kõigil unustamatult meeles. Laulu võluvus ei ole ainult ilusas ja hästi koolitatud hääles, vaid peasjalikult neis tunnetes, mida laulja laulu tõlgitsedes üle annab kuulajatele, on hääle õrnamate vibratsioonide ja värvinuga. Olga Mikk-Krull on just üks neist lauljatest, kes oma rikka tunnete ilmega nõiub isegi lihtsama laulu meistriteoseks, mida iga kuulaja hinge kinni pidades jälgib.

Olga Mikk-Krulli laule on jäädvustatud ka grammofoni plaatiledele ja seda võivad nautida ka need laiad hulgad, kellel võimalus puudub teda kuulata ooperis ja kontsertlaval.

Kapellmeister Hellmesberger haigestus kord kergelt ja läks arsti juure.

„Mis on teil igapäevaseks joogiks, härra Hellmesberger?“

„Portvein ja õlu.“

„Ja kui palju?“

„No, ütleme päeva kohta pudel veini ja seitse kannu õlu.“

„Suitsetate ka?“

„Ja.“

„Ja kui palju?“

„No, ütleme, viisteist sigarit päevas.“

„Ja, pole mingi ime, et haigestusite. Kõigepealt peate loobuma alkoholi tarvitamisest. Ja ka suitsetamiseks luban teile kõige rohkem kolm sigarit.“

Hellmesberger võttis kübara ja tahtis vaikides kaduda.

„Kuulge härra Hellmesberger, ma saan oma nõu eest viisi kuldnat.“

„Ma loobun teie nõuandmisest,“ ütles Hellmesberger, ja läks trepist alla.

*

Kuulus operitenor Heinrich Bötel, endine voorimees, gasteeris kord Viini riigiooperis, mis, nagu üldiselt teada, oli vanades tenoride vanadekoduks. Hellmesberger, Viini filharmoonia kapellmeister ütles seekord Böteli impresario Pollinile: „Armas sõber, teie tegite voorimehest tenori. Kas te ei võiks kunsti huvis mõnele meie tenorile voorimehe kohta soovitada?“

RAADIONÄITUSE JÄRELKAJAD

Raadioasjanduse areng Eestis

Näitused võimaldavad laiemale publikumile näha viimaseid tehnika saavutusi, võrrelda sisemaa tööstust väljamaa eksponaatidega; ostjatele näitused lubavad välja valida enda jaoks kõige otstarbekohasemaid aparate. Suurim näituste tähtsus seisab aga selles, et nad annavad selge pildi, kui kõrgel pinnal seisab meil antud eriala, kui suured edusammud on meil aasta jooksul tehtud ja mis suunas peab meie tööstus tulevikus tegutsema.

Külastades meie II Eesti raadionäitust, mina vaatlesin väljapanekuid välja minnes sellest vaatepunktist.

Raadionäituse väljapanekuid tuleb jagada kahte ossa: amatööride tööd ja äride aparatuuride tüübid. Amatöörtööde rohkus näitustel iseloomustab rahva huvi raadioasjanduse vastu. Ma tahaks meelde tuletada, et amatööride tegevuse tähtsus on palju suurem kui teda harilikult hinnatakse; amatööri töö peale peab vaatama mitte ainult kui ajaviite peale; amatöörid töötavad rahvas, peaauglikult meie noorsoos, huvi teaduse ja tehnika vastu; ka raadiotehnika arenemises on nende teened väga suured. Terve rida paremaid skeme on amatööride poolt antud. Lühilainete alal on amatöörid rohkem teinud, kui eriteadlased.

Kahjuks pean tunnustama, et meie II raadionäitusel amatöörid olid väga vaeselt esitatud; kõige uuemaid tehnika saavutusi ei olnud üldse näha amatööraparatuuride laudadel. Teiselt poolt pean ütleva, et meil Eestis amatöörasjandus sugugi madalal tasapinnal ei seisa, vastupidi, ta on just meil rohkem arenenud, kui teistes riikides; eksponaatide vähesust võib seletada ainult majandusliste oludega. Amatöör, kes oma aparatuuri ehitamiseks võib olla viimased paarsada krooni on välja annud, ei julge oma kallist aparatuuri näitusele saata, ja teda teiste hoole alla jätta; samuti on aparatuuri näitusele saatmine ehk viimine seotud suuremate kuludega ja nõuab vaba aega.

Mis puutub äride väljapanekutesse, siis pean ütleva, et aparatuuride väljatöötamise alal suuremad edusammud on tehtud... Aparatuuride montaaš on puhtam ja soliidsem kui möödunud aastal, osad on paremad, palju rõhku on pandud poolide peale, aparatuuride selektiivsus on tuntavalt paranenud. Silmapaistev on ka aparatuuride välimus, maitserikkad kastid, skaalad jne.

Kuid ka siin, samuti kui amatööridel, on viimased raadiotehnika saavutused vaeselt esitatud. Ostja nõuab aparatuuri mitte ainult head vastuvõtmist, vaid ka lihtsust ümberkäimises; tema kõige suuremad vaenlased on välised traatühendused patareidega, anoodaparatuuriga jne., sest halvad kontaktid ehk murtud litse on harilikult aparatuuri mittetöötamise põhjused. Selle tõttu on viimase aasta jooksul igal pool tarvitusele võetud aparatuurid, mis täielikult linnavoolu võrgust töötavad; harilikult kütteakkumulaatori ja anoodpatari asemel on ainult üks steker, mis valgustusvõrgu pesasse pistetakse ja aparatuur on töövalmis. Need aparatuurid võivad töötada ainult vahelduva vooluga ja on kõlblikud seal, kus vahelduv vool olemas. Maal, näiteks, neid tarvitada ei saa. Teine tüüp, mis Euroopas laialt tarvitusele võetud — on aparatuurid sisseehitatud anoodaparatuuriga. Need aparatuurid on varustatud harilikude lampidega ja vahelduva voolu puudusel võivad töötada ka anoodpatareidega. Kütteveoolu hallikaks on neil alati akkumulaator. Ka aparatuuride kahevõreliste lampidega oli vähe näha.

Need viimased raadiotehnika saavutused (kodumaa töö) olid välja pandud ainult ühe firma poolt (Estomuusika). Sarnane konservatiivsus meie tööstuses ei ole muudugi soovitatav ja jääme lootma, et järgmisel näitusel meie ärid rohkem rõhku panevad tehnika edusammude peale.

Üks huvitavatest raadiotehnika aladest on lühilaine saate- ja vastuvõtteaparatuurid. Kui ka lühilaine ringhäälingu jaamad kaavad suurt huvi ei paku, siis võimaldavad lühilaine saatejaamad side pidamist teistes riikides asuvate amatööridega; on ju olemas suured lühilaine amatööride organisatsioonid. See ala puudus peaaegu täielikult meie näitusel.

Oleks soovitatav tulevikus meie näitusel ka rohkem näha raamvastuvõtjaid ja toaantenni peal töötavaid aparate.

Valjuhääldajate ehitamise alal ei ole meie tööstus Lääne-Euroopast maha jäänud... Kõige moodsamad dünaamilised valjuhääldajad ei jätanud hääle puhtuse, kui ka võime mõttes midagi soovida.

Detektoraparatuuride arv oli väga väike, kõigest 7—8 tüüpi, mis võistlusest osa võtsid. Selle põhjuseks on nähtavasti meie ringhäälingu jaama nõrk võime. Uue võim-

sa jaama avamisega kasvab ka huvi detektoraparaatide vastu ja võib kindlasti loota, et järgmine raadionäitus meile sellel alal palju uudiseid toob.

Halva mulje jättis veel näituse järelkaja — poleemika ajalehtedes ühe firma ja auhindamise komisjoni vahel. Näituse korraldajad peaksid tulevikus selle eest hoolt kandma, et võistlused avalikult sünniks, nii et mingit kahtlust hindamise komisjoni tegevuse erapooletuse kohta tekkida ei võiks.

Teisalt kirjutatakse meile:

Tänavune raadionäitus jättis enesest halva järelkaja. Pärastine poleemika väljapanijate ja näituse korraldajate ning selle auhinna komisjoni vahel ajalehtedes lõppes kahtlemata viimaste kahjuks. See asjaolu annab vastavatele valitsuse asutustele näpunäiteid, et tulevikus ei peaks üldise tähtsusega näitusi mitte lubatama üksikutele isikutele, ärilise eesmärgiga, enam korraldada. Tänavused auhinnakomisjoni otsused jätsid väga imeliku mulje ja paljud, kel aimu radioaparaatide ehitamisest, kõnelesid auhindamise tagajärjedest iroonilise muigatusega. Juba komisjoni koosseis oli võõrastust äratav, kuna sellesse kuulus, näituseks, elukutseline radioaparaatide ehitaja ins. Maltenek. Meie ei hakka arutama, kui kaugelt hr. ins. Maltenek erapooletu suutis olla, kuid elukutseline raadiotööstur ei oleks tohtinud avalikult oma võistlejate töid hinnata näitusele. Kuigi hr. Maltenekil ei ole avalikku äri, on ta, kui elukutseline radioaparaatide ehitaja ühe äriaga selle kaudu ikka enam kontaktis, kui teisega ja see pole kellegi saladus, et see härra sageli ühe suurema raadioäri leti taga oma prille pühib.

Eriti halva mulje aga jättis oma tegevusega seekord hr. ins. Olbrei, kes oma ülesande õige kergeks tegi. Ka pole kellegile saldas, et auhindamise komisjon oma tööd Börse saalis näituse ruumides alustas, nagu möödunud aastalgi, kuid juba peale esimeste aparatuuride proovimist, kus ligi 3 tundi peatelefonidega 4-1. aparaadis jaama otsiti ja neid ei leitud — otsustati Lasnamäele ümber kolida, kus proovimist ilma tunnistajate juuresolekuta toimida võis. Samal ajal aga kui esimene proovitav aparaat peatelefonidega andis jaamu otsida, võtsid teised aparaadid Börse saalis valjuhääldajais vabalt jaam jaama järele vastu, kuid lõputulemusena anti esimestele aparatuuridele siiski I auhind — kuldauraha. Mida seal hinnati, jäi komisjoni enese teada. Fakt

aga oli see, et protesti arvesse ei võetud ja avaliku võistluse eest puigeldi kõrvale. Kui komisjon teadis, et ta õiglaselt talitas — oleks pidanud ilma takistamata avaliku võrdluse toime panema, nagu seda möödunud aastal I raadionäitusele tehti.

Komisjoni töödest võttis sekretärina osa ka ühe võistleja-äri teenija, kuna ühele määratud komisjoni liikmele kutse üldse saatmata jäeti.

Auhindamise komisjoni otsustega on rahvas harjunud arvestama, kuid tänavuse raadionäituse tagajärgede arvestamisega tuleb tahes või tahtmata ettevaatlik olla.

Samuti loodame, et näituste korraldamine tulevikus mitte üksikute isikute, vaid organisatsioonide kätte antaks.

Näkieiu rannal.

JAZZMUUSIKA SALADUS

Egon Larsen.

Meie aeg ei ole oma kunstistiili veel leidnud, küll aga käsitööstulise väljenduse ja too nüüdisaja muusikaline käsitöö ongi nõndanimetatud jazzmuusika. See lähendabki mõistatuse tema võrdlematuist võidukäigust ja laseb meid oma väljenduses tunda ära moodsa elu kummalisi seiklusi ja askeldusi.

Tolle nelineljandiktaktilise muusikarütmilist alghallikat on otsitud maailmasõja raudsest marsirütmist; väide, mis jazzmuusika suhtes igatahes enam usutav heli igavene targutamise neegrirütmidest. Ameerika neeger võiks tulla küsimusele vaid reprodutsendina, kuna komponistideks on üksnes valged — teadagi tänapäev veel peamiselt ameeriklased, nagu üldiselt Ameerika ikka olnud maaks, kes esimesena külvab üle Euroopa igasuguste uudistega.

Nüüdisaeg põlgab kõike, mis otstarbetu ja loomuvastane: tüllatavalt väljendab seda jazzmuusika omapärase harmoonias, mis võhikule sageli kuuludub vägistavana ja tehtuna, aga põhimõttelikult osutub siiski klassilise kontrapunkti ja harmooniaõpetuse moodsaks tõlgitsemiseks — ta ei taha seda vaid väljendada õpetava paatosega.

Jazzmuusika saavutab oma kiirelt vahelduva mõju peeneil, väledail muudatusil — loobudes kõigest asjatust akkordimürinast — ja toob vaid helipildi „ekstrakti“. Olgu toodud näiteks endine, klaveril kergelt võetav, harilik kaheksaheliline akkord (v. joonis 1) vastandiks jazzmuusika tüübilisele akkordile (v. joonis 2), mis sama muusikalise mõtte „kokkuhoidlikult“ moodsas väljenduses tõlgitseda suudab vaid nelja tooniga.

Kas ei ole too seesama mentaliteet, mis avatleb arhitektide tänapäev vanuult majaseintelt kipsisegu maha kraapima, et luua selle asemele lihtsat otstarbekohasemat fassaadi — sama mentaliteet, mis rasvata, tugevate lihastega organismi muudab inimkeha eeskujuks. Sellane moodne asjast ja tunnetest arusaamine ongi see alus, millél jazzmuusika tänapäevaste eluaadete kaudu on pääsnud võidule: asjast õieti arusaamine ja meie enda keha tegevustung on tantsuaate nuesti elustanud ja annud peatõuse sellekohasele muusikale, mille suureeriv rütm, kergesti arusaadava harmoonia ja muutlik meloodia ellu kutsuvad uue elurõõmu ja võltsimatu elutunde, il-

Dajos Bela tantsu orkester.

Moodne tants karrikatuuris

Temperamentne fox, nagu seda kujutab Inglise karrikaturist.

lustreerides neid moodsa tantsuga. — Sel- last nähet märgib väga tabavalt prantslane Maurice Boucher ajakirjas („Deutsch-Französische Rundschau“, Berlin 1928, Heft 1) järgmiselt:

„Rütm ja kõla saavad muusika peaosadeks, ja nimelt mitte sellepärast, et nad üldse tema ehtsad kandjad on, vaid et nad kõigist kõige asjalikumad on, s. t. niisugused, mis patust ja süüdest koormatud inimsugu kõige vähem meelde tuletavad...“

Mitmed jazzmuusika harrastajad tõendavad weendunult, et nad hingelise languse ja närvilikkuse puhul on kasutanud oma muusikaaparaadi apteegikapina ja omi jazzplaate arstirohtudena ja on saavutanud üllatavalt häid tagajärgi. Meie tunneme selle võluva mõju saladust moodsale inimesele. Ühte ainsasse jazzpalasse, on koondatud instinktiivse tabavuskindlusega,

millist võimet omavad vaid kogenud, eluvintsutusist haaratud muusikud, meloodilises seikluses meie kireva ajajärgu impressioonid ja affektid, mis meid pöörases keerises viie minuti kestel tahtmatult kaasa kisuvad, kuni lõpul viimases trummitaldreru löögist ärkame nagu millegist kummalisest õnnestavast palavikust...

Hellmesberger oli suur maiasmokk ja satt vahest oma naisega toidu valmistamise pärast sõnavahetusse.

Ükskord, kui Hellmesbergile lõunasöök hästi moka järele ei olnud, ütles naine:

„Kuidas võid sa tõendada, et lõuna halb on, kui sa ometi keetmisest midagi ei mõista!“

„Aga, armas naisuke,“ vastas Hellmesberger, „kes sulle seda ütles? Vaata mina võin ka heade ja halbade munade vahel vahet teha, aga hoolimata sellest ei mõista ma siiski munedu.“

VESTLUS PLAADIST

Joosef Plant.

Head tervist sellele, kes juba neis aastais viibib, nagu mina, ja veidike tolele heale vanale ajale suudab vaadata tagasi, ajale, millel leidus inimesi, kes päevapildistamise pidasid „kuraditööks“ ja uudishimulikke selle eest hoiatasid.

Kui toredad olid ometi nood pildid, milleid sõdurid tokorral teha lasksid. Keha seisis värvitrukis juba tipp-topp valmis, ainult pead pildistati ja seati otsa, ja allkirjaks oli: „Mälestuseks minu teenistusajast.“ Teie usute, see mõjus ebaloomulikult? Jalaväes mitte, küllalt aga ratsaväes, sest et välja lõigatud en-face pead profiilpildile asetati — neljajooksev hobune seljasistuva ratsanikuga; number, millega vist osavaim tsirkusartist hakkama ei saa. Siis ilmusid progressiivsemad päevapiltnikud, kes endise pildistamisviisi kõrvale heitsid ja kogu keha ülesvõtsid, teadagi distsiplineeritud seisakus, peahoidjaga.

Nüüd aga fotograafiast fonograafiale.

Kas võib kunagi uueaja parim ja moodisaim elektriga üles võetud grammofoniplaat manada esile sellase vaimustuse, kui möödunud aastasajandi lõpul laatel demonstreeriv fonograafiaparaat, kus me kõik seisime nõor pihus ja torukesed kõrvades, et kuulda kümnepennilise maksu eest mingisugust lihtsat rahvalaulukest. (Need kuulamisvoolikud on nüüd tehnika edenemisel heidetud kõrvale ja tarvitatakse parimal juhul ainult veel arstidest südame-tegevuse kontrollimisel.)

Kui tehnika tollaegseid saavutusi vaimusilma ja -kõrva eest mööduda lasti, siis peab küll möödunud päevade ägedamaid tehnika vastaseid nende arusaamatuse suhtes vabandama. Ma olen vendunud, kui üks neist tänapäev hanast üles tõuseks, istuks grammofoni ette ja kuulaks Dajor Bélat mängima tantsuks, ta ei mõtleks enam kiraditeosele, ta ei kurjustaks ja

sõimaks, ta naudiks, laseks end veetle-vaist viiest kiskuda kaasa ja hakkaks tantsima. Ja, on vägev edusamm, millele mitte ainult kuulaja, vaid ka kunstnik tänuulik peab olema.

Moodne kõlaplaad on saanud meie igapäevaseks õppemeistriks; ta tõendab, et suurim loomulikkus on kunstide mõjule peatingimuseks. Mis minu eriala, humoristisse, puutub, siis osutub, et lihtsad vestlused enam toimida suudavad, kui nõnda nimetatud „klamank“. Moodne plaat ei nõua kunstist diktsiooni, vaid loomulikku kõne- ja ettekandeviisi; tal on deviisiks: „Mida vähem kunstilist, seda enam kunsti!“ On tõesti üllatav, kuidas ta nimelt peenustele suhtub, kuidas ta südameoone soojalt ja ausalt edasi annab. Sina, minu truu treener, minu Odeon aparaat, sina ei väsi mind õpetamast. On mulle üks humoristiline looming eriti õnnestunud, siis on see ainult tõuge edaspidisele ja paremale loomingule.

Nüüd tahan teile veidi vestelda plaatide sündimisest, lootes, et see toiming lugejale omajagu huvi suudab pakkuda.

Minu dialoog grammofoni tehase ülesvõtte osakonna direktoriga:

„Härra direktor, mul on suurepärase number, mis sobib imehästi plaadile!“

„No, väga hea, laske lahti!“

Ma kõhatan rinna puhtaks, algan — kõnele ja — lõpetan. —

„No, härra direktor, kuidas meeldis?“

„Ei ole midagi!“

„Aga lubage ...“

„Ei, ei, mitte selles mõttes! Pala on väga kena, aga esialgul veel mitte midagi plaadile.“

Ja nüüd algab alles pingutamine, ja nüüd märkan ma, direktoril oli õigus, ja siis veel kord ja siis veel kord, ja nüüd aitab. Ja nüüd mõeldes, et olen lõpetanud õnnelikult, hingan kergemalt ja hüüan

„tänu jumalale,“ aga nüüd nõuab direktor, et ma veel kordma pean, sest minu tänuavaldus jumalale on lõpuks ka plaadile jäädvustatud. Algan uuesti ja lõpetan...

„No, nüüd on visistti kõik hästi?“

„Ja, nüüd oli väga hea!“ kiidab direktor.

„Ei,“ ütleb tehnik, „viimased lõpusõnad puuduvad plaadil; ettekanne muutus 2 sekundit pikemaks, teie vähendasite pisut tempot.“

Nii siis kõigi jumalate nimel veel kord; ja viimaste hääleliste jäänustega, mis mulle veel kurku jäänud, viin oma ülesande laitmatult läbi; aga samal hetkel hüütakse ülesvõitruumist:

„Kahjuks väike masina viga, teie ei ole süüdi.“

„Ei, ei, ma ei suuda; täna ei ole mul enam jõudu töötamiseks. Homme jätkame.“

Ja, ja, armas lugeja, enne kui te üht humoristlist plaati naudite, mis osutub teile ehk vahest kergelt improviseeritud naljanna, on olnud palju vaeva ja tööd. Kerge kunst on raske.

Josef Plant'i saksakeelsed humoristlikud ettekanded Odeon plaatidel.

7274 A A. Sõjaväelike kirikuminek. õpetund.

Hind: Kr. 3.75

7302 A A. Ikka pikkamisi edasi. Friedrich II. ihukutsar.

Hind: Kr. 3.75

4000 A. Humoristline dialoog.

Kuningas ja mõlder.

Hind: Kr. 2.50

Armupidu

Liebesfeuer*)

*Lõo heljub lauldes õhuvallas,
Ta siida armust väriseb;
Mets kajab lüuludest, sest kevad
Nüüd armupidu pühitseb ...
Su pilk, kus iganes ka peatuks,
Näeb armuohvri-altareid,
Sa iharalt jääd laulu kuulma,
Mis köidab armund südameid. —
Nüüd armutempli altarile
On puistand roose kevade
Meil kõigil kiirelt tuksub siida
Ja andume nüüd armule ...*

Vabalt Lenau järele
Aleks. Trilljärvi.

*) Weingartneri muusika

Tantsuorkester „The News Mayfair.“

ÕINE SERENAAD

Iga kaval, kes tänapäev gitarri või mandoliini mängides oma armsale laulaks tervituslaule, teeks enda naeruvääriliseks. Ükski Romeo ei roniks enam köisredelil üles, välja arvatud vahest siis, ta oleks osav tsirkuseartist ja tahab sellega endale reklaami teha; ükski Lorengo ei sosistaks enam oma Jessicale armuvandeid.

Nüüdne aeg ei tunnusta liialdatud armuavaldusi ja reageerib vaid reaalsele toimingu. Ja, vana, igavesti uus „Ma armastan sind“ on nüüd veel ainult kontrollleerimatu ja ülevoolava õnne väljendus.

Nüüd on kõik need lapsikud abinõud ja vahendid kolikambri heidetud ja nende aset täidab muusika igasuguses vormis. Kõiki inimesi võib liigutada ja meeoleolu viia muusikaga.

Kujutlege endale väikest pilti:

Kose metsas, suvilate läheduses, kõrge kallas, vaade jõele, vaikselt mööduvad mõned lootsikud. Vesi virvendab ja suliseb saladuslikult, tähed sätendavad. Seal kostab ühest aiast viulimäng — nii kurvalt ja õrnalt... Kõik on vallatud kummali-sist tundmuseist. Peatuvad lootsikud ja süstid, inimesed kummarduvad välja ja kuulatavad. Meeleldi tahaks teada, kes on see üksik kunstnik, kes kingib oma hinge kuulajale. Ta viibib samal hetkel Ameerikas ringreisil ja surub viuli lõua alla, täpselt nagu meil Kose metsas. Washing-tonis mängib ta kümnetuhandepealise publiku ees. Ja meil? — — —

Kontsert lõppes. Algul on kõik vaikne, siis kajab maruline applaus, keegi ei saa võtta vastu tänu, sest ajakirjanikkude kodu aiast mängis Odeon-grammofon.

Kas põlveneme ahvist või oleme segaverelised?

Sellest jutustab Saksa naljahammus Josef Plaut järgmise kena lookese:

... Ja Jehoova valmistas inimese, kes on põrm, mullast ja puhus talle elavat õhku rinnale. Nõnda sai inime elavaks hingeks.

Ja Jehoova ehitas rohuaias „Eedeni“ peavatõusmise poole ja pani sinna inimese, keda ta oli ristunud Aadamaks.

Et taevataat juba algusest peale oli isevalitsuse pooldaja, siis lasi ta aias oma konstaablid — keerubimid — igalpool kuulutused üles panna, pealkirjaga: „Käsin ja keelan.“ *)

Alati oli taevataadi ja Aadama vahel arusaamatusi ja Aadam, kes, nagu iga lihalik inimene, ekslik oli ja vahest taevataadi määruste vastu patustas, sai õige sageli diktaatori raudrusikat maitsta.

Kuradile meeldis sarnane pimesikumäng. Ta läks kõrvale, võttis kamalutäie saue ja voolis sellest aseainena ka ühe Aadama. Siis kutsus ta peatingli Gabrieli ja ütles talle:

„Vaata nüüd minu Aadamat, kas ta ei ole palju ilusam kui taevataadi oma?“

Gabriel purskas naerma ja ütles: „Oled sina, kurat, aga lollakas! Too ei ole sugugi inimene, vaid ahvi! Sina ise oled ka üks sellastest!“

Kurat vihastas hirmsasti ja hakkas Gabrieli sõimama. Sõimust kujunes riid ja kaklemine, millest viimaks ka Aadam ja ahvi elavalt võtsid osa. Nii läksid kõik omavahel segamini.

Lõpuks olid kõigil näod paistes ja silmad siniseks peksetud, nii et isegi taevataat, kes peale selle neitsi Eevaga sinna ilmus, neid teineteisest eraldada ei mõistnud.

„Olete teie aga mul kaagivennad, ei üks parem kui teine!“ müristas taevataat vihast. Siis ütles ta Eevale: „Nüüd pead sa ise nende kaabakate seast endale Aadama valima; mina ei mõista neist kolmest sulle ühtki välja valida!“

— — — Ja nii ei teata nüüd tänase päevani, kas valis Eeva Aadama või kuradi või ahvi või — suhtus ta kõige kolmega.

Kui arvestada viimasega, siis oleme kõik Aadamast saadik segaverelised.

*) Nagu kindral Seckendorff okkupatsioonil ajal. Toimetus.

KÜLM PROOSA

Primadonna X., kelle õnnetäht paraku juba loojenemas, istus küdeva ahju juures ja tahtis ära põletada kirju. Milleks ikka jälle lugeda neid tarbetuid ja naeruväärilisi armusõnu. Kurv naeratus libises üle tema kitsa ja puuderdatud näo. Ja ja!... Armastuskirjel on maksvus vaid sellel päeval, kui neid kirjutati... Suured, üksikud, tumedate varjudega piiratud silmad vahtisid tardunud pilgul tulle. Tal oli, nagu näeks ta tema nägu leekides ja üsna tasa sosistasid ta kahvatanud huuled tema nime. Ta oli seda meest kõigest südamest armastanud! Ja tema? Ta oli teda teatud aja jumaldanud, ja siis oli ta eemaldunud ja oli ehk juba suudelnud mõnda teist daami, kuna ta hirmu ja igatsusega teda ootas... Ah, ta ei tahtnud enam mõtelda temale! Kõik tuli talle nüüd meelde, kui ta oma kirjade tagavara huvitada tahtis. Siin — üks esimesest kogust:

„Minu südamel Jumalanna! Küll olid sa eile ilus, õrn ja võluv! Kas jooime jälle pea vahuviina? Aga minu juures! Sa pead ometi nägema minu korterit, ma tahan sulle kõike näidata, sa pead ometi teadma, kuidas ma elan, ja millise sooja, mugava pesa ma olen valmistanud oma kallimale. Ei unune mu meelest, kui jumalikult sa eile laulsid:

Ükskord end patu vastu mitte kaitsta,

Suudelda ja armu maitsta,

Ükskord olla õnnelik!

Tule, minu ingel, ole mulle minu krahvinna Mariza!“

Siis läks ta tema juure. Ta oli õnnetanud teda nii väga armsalt ja õrnalt, et ta sai ta üsna usaldavaks ja imetles teda. Ja siis külastas teda sageli, korraldas tema korterit ja hoolitses ta eest nagu helilitaja emake. Ühe aja kestel olid nad väga õnnelikud ja isegi tuvikesed oleksid võinud olla kadedad neile. Aga äkki ei olnud tal enam aega tema jaoks. Ta ei pidanud teda enam külastama, majaperenaises äratavat see tähelepanu, ta ei leidnud enam aega temale teatrisse vastu tulla jne. Kuidas tundis ta ennast siis äärmiselt õnnetuna. Siis viimaks tema kartustavaldava kirjale lühike, jääkülm vastus: „Meie peame lahkuma, nii on parim sinule ja minule.“ Ilma ühegi etteheite sõnata ja ilma lahkumispõhjuseid nõudmata kadus ta selle mehe silmapiirilt. Ta nägi teda küll veel mõnikord, aga siis oli ta alati nii süvenenud kõnelusse ehk vaateakna vaatlemisse, et teda sugugi ei märganud, kui ta temast mööda vilksatas. Sügav ohe tõusis ta rinnast. Ah, ainult ükskord veel süleleda temaga! Ainult ükskord veel end lohutada tema kirglikel, kuumal suudlusel! Aga — kõik on möödunud! Kibe naeratus lehvits hetkeks ta huulil ja siis — üks äge liigutus — kõik kirjad hävinesid leekides... Nüüd tõusis ta, lükkas juuksed otsmikult kõrvale, läks laua juure ja kirjutas vanale paksule ärimehel, et ta enam pikemat järeloomõtlemisaega ei vaja ja nõus on temaga abielluma. —

Lõppis laul — algas igav ja külm proosa...

ÕNNETOOV GRAMMOFON

A. T. jutustus.

(Järg.)

Nädal hiljem leiame kurgikuninga ja ta aujärjepärija jälle samal kohal koos olevat.

Ants oli tulnud linnast ja ta näoilme avaldas õige kurba ja rõhuvat meeleolu.

„No, miks oled nii halvas tujus?“ küsis vanamees. „On midagi juhtunud sinuga?“

„Ma loobusin Helmist ja teatasin talle mõne päeva eest, et vahekord meie vahel lõpetatud on!“

„Hahaha, hahaha!“ naeris kurgikuningas täiest kõrist. „Ma tean, et niisugused armulood kaua ei kesta. Soovin õnne — aga poiss, siis ole ometi rõõmus ja ära noruta!“

„Asjal, millesse end segasin mõtlematult, on aga väga halvad tagajärjed. Tüdruk on mu truudusemurdmise pärast kaebanud kohtusse. Ta nõuab kolmtuhat krooni kahjutasu.“

Vanamees lõi rasvase rusikaga nii tugevasti vastu lauda, et see aina raksatas.

„Äraneetud sigadus! Näed nüüd, mis oled korda saatnud oma lollusega. Kolmtuhat krooni?! Ta võib minna oma nõudmisega kassisaba alla! Aga mis ütlevad minu kadedad naabrid, kus see lugu avalikuks tuleb? Meid pannakse lehte!“

„Pilkelehte — Gori teeb meist karika-tuurid,“ seletas Ants.

„Hirmus — hirmus!“

„Sina paks ja mina kõhn — seljas mõlemil kurgikotid.“

„Jäta oma rumalad naljad! Kes peab maksma sina või mina? Kurgikuningas oli äärmiselt vihane ja sammus ärritatult edasi ja tagasi.“

„Ära äritu, armas isa,“ rahustas Ants, „mis on siis sealjuures nii väga kohutavat? Sa oled ju kurgikuningas. Sügisel tõstad pisut kurgihinda ja kahju on tasutud korraga.“

Antsu sõnad sundisid vanamehe naerma.

„Sa oled pagana vemmäl, aga tubli oled sa siiski! Ega meil muud nõu ka üle ei jää. Asi ei tohi avalikkuse ette tulla mitte milgil tingimisel. On tal ka advokaat?“

„Ja.“

„Kes ta on?“

„Vaarik.“

„Hm... Meie tahame kohe homme tema ja meie advokaadi vahel nõu pidada, et

asi ära lõpetatakse. Ehk saame summast vähe maha tingida. Sa pead ka ühes tulema, Ants.“

Järgmisel päeval ja teatud tunnil leiame meie kurgikuninga tema advokaadi vastuvõtmistoast, kuhu oli kutsutud ka nõudja oma advokaadiga. Mõni minut peale vanamehe sinnailmumise avati uks ja Helmi Lillemägi ja tema usaldusmees Vaarik astusid sisse.

Lühike ja külm vormiline esitlemine.

„Hm...! või too ongi siis see nõid ja näkineid, kellest poiss enamalt nii vaimustatud oli?“ mõtles kurgikuningas, nähes Helmit, oma ette. „Hm — Antsu maitse ei ole sugugi halb!“ ja ta pani prilli ninale, et kardetavat nõida ja näkineidu silmitseda lähemalt. Helmi oli täna eriti kena. Ta oli valges kleidis ja roosavärvilises siidipi-hikus. Kõiges selles heleduses, mis Helmit ümbritses, näisid tema juuksed ja silmad veel palju mustemad kui harilikult. Helmi jutustas pika armuloo, mille Ants talle pähe tuupinud, ja seletas kategooriliselt, et kui Ants temast lahkuda tahab, oma nõudmisele kõikumatult kindlaks jääb. Kui kurgikuningas ja tema advokaat kõrvaltuppa nõu pidama läksid, küsis vanamees:

„No, mis te arvate, advokaadihärra?“

Advokaat, kes asjaga kursis ja selles loos ühes teise advokaadiga janti mängis, ütles: „Annan nõu asjaarutamist mitte kohtusse anda, mis sünnitaks vaid suuri kulusid, sest väike nõid jääks lõppude lõpuks ikkagi võitjaks.“

„Ehk laseb vähe alla tingida?“

„Mitte sentigi.“

Saadana poiss, vääriks tubli keretäie! Hea küll, ma maksan.“

Vaarik kummardas naeratades, kui talle kurgikuninga nõusolekust teatati. Ka Helmi kummardas, huulil mesimagus muige ja ütles:

„Härra Naeris — tänan teid tuhat korda; teie olete armsaim ja armulisem kuningas, keda ma olen näinud kunagi.“

„Hea küll, hea küll!“ urises kurgikuningas, noogutas pead ja lahkus.

Ja — mis see siis tähendas? Kuhu jäi vanamehe viha ja kättemaks? Ta oli Antsule ütelnud, et ta Helmile nii rasvaseid sõnu näkku tahab paisata, milliseid viimane veel kunagi kuulnud ei ole, ja kui see tal ka kümmetuhat krooni maksma peaks minema. Aga nüüd mitte midagi sellesarnast... Oli ehk Helmi tõesti nõid, kes meeste meeli võluda mõistis?...

*

Paar päeva peale viimast juhtu oli Ants jälle linna sõitnud, ja kui ta sealt õhtul tagasi jõudis, oli üllatus kurgikuningale nii suur, et peaaegu minestusse pidi langetama.

Ants ei tulnud ükski, vaid Helmiga.

„Jsa,“ ütles ta vanamehele, kes neile juhmilt, pärani silmil näkku vahtis, „meie oleme asja põhjalikumalt järgi mõelnud, kokkuleppinud ja ei ole üksteisele enam kurjad. Sinu advokaat on Helmile kolmetuhat krooni välja maksnud. Sa nõudsid temalt vaid tuhat krooni, kui lubad mulle temaga abielluda. Siin maksab ta sulle kakstuhat krooni tagasi. Palun kviitungi.“

Ants luges raha vanamehe ette lauale. Kurgikuningas jäi ammuli suul vahtima. Hirmus aimdus ärkas temas ellu. Ta taipas oma sissekukkumisest ja tuli arusamisele, et teda ninapidi oli veetud. Terve lugu Antsu truuusurdmisest ja kohutavast kohtuprotsessist oli olnud vaid pettus ja kommetimäng.

„Ah, sa võllanägu —“

Ta ei saanud enam edasi.

„Helmi,“ ütles Ants, „tilguta palsami haavale.“

Ja Erna tilgutaski seda suudlusega, millele veel mitu teist järgnesid, kurgikuninga huulile, kusjuures ta põhmete kättega vanamehe paksu kaela ümbert kinni võttis ja nii tugevasti kallistas, et Ants juba hirmu tundis, et Helmi vanamehe ära kägistab.

„Küllalt!“ kähiseb kurgikuningas. „Võta mu poiss, võta kõik, mis mul on, aga ära võta mult elu!“ Ja kui nüüd Helmi oma käed tema kaela ümbert vabastas ja suudlemisest loobus, lisas ta veel hingeldades: „Et sa nõid oled, sellest sain aru juba advokaadi juures, aga et sa ka hästi mõistad timukaametit, seda poleks ma uskunud kunagi!...“ (Lõpp.)

Mõistatus

Matemaatiline ülesanne.

Arvud 36 väljal tulevad paigutada nii, et kõik püst- ja ristloodis olevad read annavad koondamisel 111. Diagonaalide või nurkjoonte üldsumma on 102.

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36

Lahendus aprilli numbris. Lahendused tulevad saata „Helingu“ toimetusele: Tallinn, Pikk tän. 41.

Ristsõnade mõistatuse lahendus nr. 2.

Ülalt alla:

2. Kelder; 3. Elvine; 4. Uni; 6. Oda; 7. „Oma“; 8. Kala; 9. Pada; 11. Ase; 12. Ülo; 15. Iva; 17. Korralik; 18. Rabelema; 20. Aavere; 22. Kabala; 23. Aloe; 24. Sukk; 25. Vene; 26. Arav; 27. Kesa; 33. Vai; 36. Romens; 37. Ananas; 38. Kirv; 40. Arv; 41. Ilm; 43. Ara; 45. Ais; 47. Isa.

Vasemalt paremale:

1. Aken; 4. Usk; 5. Soo; 7. Onn; 10. Ema; 12. Üdi; 13. Radial; 14. Asi; 16. La; 17. Kalender; 19. E. W.; 21. Aréa; 24. Sarv; 26. Oban; 28. Louvre; 29. Rebane; 30. Ookean; 31. Alatus; 32. Veli; 34. Ei; 35. Erak; 39. Ma; 42. Kroonika; 44. Ila; 46. Samara; 47. Irv; 48. Mis?; 49. Haņi; 50. Osa; 51. Sai; 52. Maa; 53. Ossa.

COLUMBIA PLAADID

A.-S. Karl Lembergi kuulutuse puhul
„Päevalehes“

Meie ajakirja esimeses numbris ilmunud vastuse puhul härra E. H—s küsimuse peale, miks Columbia grammofoni plaadid riulil serviti seisest kõveraks vaovad, on a.-s. Karl Lemberg „Päevalehes“ oma kuulutusega õiendada püüdnud, nagu ei vastaks see tõele ja nagu seisaks meie ajakiri mõne üksiku äri teenistuses ja nagu ei olla sarnast küsimust meile üldse esitatud. Selle kohta võime selgitavalt järgmist seletada:

Nimetatud küsimus sai härra H-s poolt esitatud meie kaastöölisele suure hulga võõraste juuresolekul tema oma kodus, kus ühtlasi kõikide juuresolekul näitas, et ainult Columbia plaadid on tema juures kõveraks vaonud, kuna ühegi teise vabriku plaatide juures seda märgata ei ole, olgugi, et sellel härral mitu sada plaati on. Et meie ajakiri ainult ühe äri teenistuses seisab, ei vasta ka mitte tõele, vaid meie võtame vastu ja avaldame igasuguseid ar-

tikleid, mis meie lugejate huviga kooskõlas on.

Ka mainib nimetatud aktsiaselts, et paberi pressimine grammofoni plaatidesse Columbia patent on. Tõsi. See on Columbia patent. Kuid meie teada tegi pikajärgelise katseid sel alal ammu enne Columbia vabriku ilmale sündimist His Master's Voice ning heitis selle kõrvale, kuna tagajärjed selle vabriku kauba väärtusega kooskõlas ei olnud. Pealegi pole meie arusaamise järele siin üldse midagi õiendada, kuna iga Columbia plaatide tarvitaja ise juba teab ja märganud on, et neid plaate serviti riulil hoida ei või, vaid et hoiduda kõverenemise eest, neid ainult lapiti tuleb hoida. Arvame, et meie oma seletuse ja näpunäitega vastuses härra H—s'ele ka teiste grammofoni plaatide tarvitajate huvides oleme talitanud ja paljud selle tõttu oma plaatisid kauem tarvitada võivad, kui muidu.

«Heling»

*parimaks sõbraks muusika, tantsu,
teatri ja raadio harrastajaile*

ODEON**Plaadid, mida igäüks kuulma ja muretsema peaks***KARL VIITOL — bariton.*

- A 207805 a/b Kas tunned maad.
Ära põlga isamaad. (Oop.
„Traviata“ — Verdi — ork.)
- A 207806 a/b Kui mina alles noor veel
olin.
Me Eesti mehed oleme. (R.
Kull.)
- A 207807 a/b Teie kiitus. (Oop. „Karmen“
— Bizet.)
Ju saab sest küll. (Orat.
„Elias“ — Mendelssohn.)

P. PINNA. — Nalja ettekanded.

- A 207808 a/b Oh Tallinn, kõige kallim.
(Kuplee.)
Joogilaul.
- A 207809 a/b Üks vanapoiss. (Marss —
kuplee.)
Hambaarsti juures. (Huu-
mor. dial. üksikettekandes.)
- A 207810 a/b Naerus unusta mured. (Naer-
rukuplee.)
Kummaline juhtumine. (Ka-
baree ettekanne.)
Ära jända.
Kui sul lapsi on...
- A 34039/040 Naeru kuplee.
Mis on inimene.
- A 34041/042 Nädalal on seitse päeva.
Eks Jumal avitab.

Orkester — R. Kull.

- A 44935/36 Potpourri Eesti viisidest I j.
" " " II j.
- A 44937/38 Potpourri Eesti viisidest III j.
" " " IV j.

*Richard Tauber — Kammersänger —
tenor.*

- O — 8352 O Mädchen, o Mädchen, a. d.
Singspiel „Friederike.“ (F.
Lehar.)
Sah ein Knab' ein Röschen
stehn, a. d. Singspiel „Frie-
derike.“ (F. Lehar.)
- O — 4922 O wie schön, a. d. Singspiel
„Friederike.“ (F. Lehar.)
Liebe, goldener Traum. A. d.
Singspiel „Friederike.“ (F.
Lehar.)

Анна Рождественская - Сопрано

- O — 2230 Оловейф. Русская народная
песня (Алабьев.)
Красный сарафан. Русская
народная песня (Варламов.)

Uschakow's Kosakenchor (Gorskaja).

- O — 2575 Вечерний звон. Народная
песня
Днепр широкий. Украинская
песня.

Dajos Bela. — Künstler Orchester.

- O — 2286 Zigeunerliebe — Walzer a. d.
Op. „Zigeunerliebe.“ (F. Le-
har.)
Kind, du kannst tanzen!
Walzer a. d. Op. „Die ge-
schiedene Frau.“ (Leo Fall.)
- O — 2100 Blumengeflüster. (F. v.
Blon.) Charakterstück.
Rose-Mousse — Moosröschen
— Walzer — Intermezzo.

Innviertler Bauernmusik.

- O — 1788 Ein Holder Tänzer. — Bayr.
Polka.
Mein liebster Tanz. — Bayr.
Polka.

Wiener Sängerknaben.

- O — 7514 ab Solweigs Lied a. „Peer
Gynt.“ (Grieg)
Ständchen. (Schubert.)

Militär-Orchester.

- O — 2652 Kadetten-Marsch. (J. Sousa.)
The Washington Post. —
Marsch. (J. Sousa.)

Berliner Harmonie-Orchester.

- O — 2465 Unter dem Siegesbanner. —
Marsch.
Mit Eichenlaub und Schwer-
tern. — Marsch.

*Dr. Guiseppa Becce. — Terra
Sinfonikern.*

- O — 2640 Die geschiedene Frau. (Leo
Fall.) Grosses Potpourri.
I Teil.
- O — 2639 Die „lustige“ Witwe. (Fr. Le-
har.) Grosses Potpourri. I T.
" " " II Teil.

Zigeunerkapelle Béla Berkes.

- O — 1127 Küssen ist keine Sünd', a. d.
Oper. „Bruder Straubinger.“
(Eysler.)
Walzer a. d. Op. „Die Först-
terchristel.“ (G. Jarno.)

His Master's Voice

Plaadid, mida igähele sooviada võib

KARL VIITOL — bariton.

- EO 31 Kaunimad laulud. (L. Säbelmann.)
Mu armsaga võistelda, kes julgeks küll. (Oop. „Jolanthe.“ P. Tschaikovsky.)
- EO 32 Tule koju. (Eesti rahvaviis, sead. M. Hermann.)
Helde Jumal vägevam. (Oop. „Faust“ — Ch. Gounod.)
- EO 33 Priius kallis anne. (K. Groos.)
Hõbe valge tähe helgist. (Oop. „Troubadur“ — G. Verdi.)

PAUL PINNA, naljaettekanded.

- EO 21 Eesti taat Genfi konverentsil. (Rahvaviis.)
Aseaine. (Kuplee, Läti rahvaviis.)
Abielu ahastus. (Naeru kuplee.)
See on see armas toonekurg. (V. Kollo.)
- EO 22 Kui sul äpardanud naine. (Hugo Hirsch.)
Kui sa minu tädi näed. (Rud. Nelsson.)
- EO 6 Topp — sellega lõpp.
Nalja ettekanne.
- EO 7 Nüüd järv on vaik.
Kanatall.
- EO 5 Talupoja laul.
Kaerajaan. Naljaul.

Ringhüülingu orkester, viiulil H.

SCHÜTZ.

- EO 40 Potpourri Eesti laulvaist laulest. I jagu. (Ambroosius.)
Potpourri Eesti laulvaist laulest. II jagu. (Ambroosius.)
- EO 41 Potpourri Eesti laulvaist laulest. III jagu. (Ambroosius.)
Potpourri Eesti laulvaist laulest. IV jagu. (Ambroosius.)

B. HUBERMANN. — Viiul.

- A 73030 Concerto in E minor. — Andante. (Mendelssohn.)
Concerto in E minor. — Finale. (Mendelssohn.)
- A 73049 Symphonie Espagnole — Rondo — Lalo.
Symphonie Espagnole — Andante. — Lalo.
- A 73050 Romanza Andaluza. (Spanish Dance). Sarasate. Op. 22.
Jota Navarra (Spanish Dance) — Sarasate. Op. 22.

Berlin State Opera orkester.

- D 1400 „Parsifal“ — Prelude Act 1 (Wagner). I.
„Parsifal“ — Prelude Act 1 (Wagner). II.
- D 1401 „Parsifal“ — Prelude Act 1 (Wagner). III.
„Parsifal“ — Prelude Act 1 (Wagner). IV.

Jack Hylton and his orkestra.

- C 1575 Melodious Memories. (Finck.) I.
Melodious Memories. (Finck.) II.

Marek Veber und sein orkester.

- Eg 1062 O Mädchen, meine Mädchen. („Friederike“ — Lehar).
Elsasser Kind. („Friederike“ — Lehar).

M. VEBER, ork.

- Eg 869 Mein Papagai frisst keine harten Eier. — Fox-trot.
Gehst du mit nach Honolulu. — Fox-trot.

The News Mayfair Dance Ork.

- B 5565 Why is the Bacon so fough? — Fox-trot.
Roses of Yesterday. — Fox-trot.

M. VEBER. — ork.

- Eg 676 Ich fahr' mit meiner Klara in die Sahara. — F. T.
Amalie geht mit'm Gummi Kavaliere. — Fox-trot.

The Revue Star, ork.

- X 2813 Susie blässt Saxophon — Fox-trot.
Vear your suunday smile — Fox-trot.

PAUL WHITEMAN, ork.

- B 5522 Louisiana — Fox-trot.
It was the dawn of love — Fox-trot.

JACK HYLTON, ork.

- B 5525 I'm sorry — Valtz.
Glov vorna — Fox-trot.

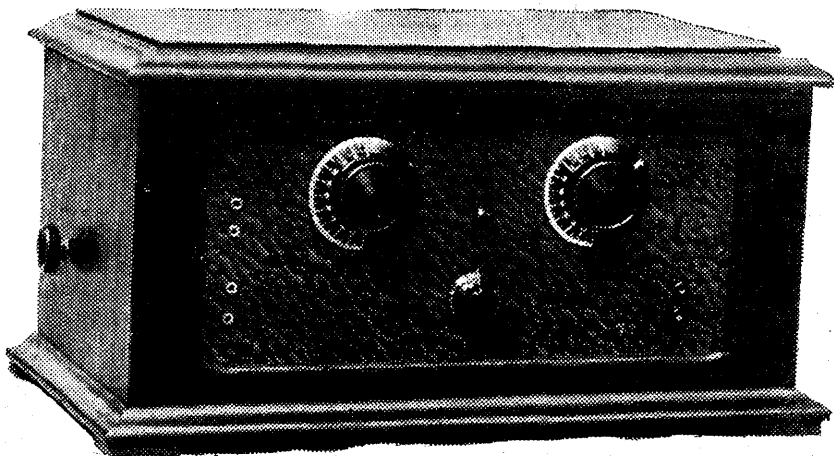
The Troubadours.

- X 2683 Diane — Valtz.
Dreand kisses — Fox-trot.
X 2609 Paradise Isle — Vals.
Caut you hear me Say love you — Vals.

Meie

RAADIOaparaadid

4-l. Univ. nõitrodüün	Kr. 130.—
4-l. Stand. „	„ 210.—
5-l. „ „	„ 350.—
5-l. „ „ vaheld. v.	„ 450.—
5-l. Estophon	„ 550.—

on Eestis ainukesed, mis nii hästi kodu- kui väljamaa näitustel ainuüksinda

1-si auhinde

saanud. Enne kui ostate raadioaparaadi, kuulake ja võrrelge meie aparaate teistega.

Seda teete oma huvides

**O-Ü. ESTO-MUUSIKA
TALLINNAS**

Parimad

grammofoniplaadid

on enam kui 25 a. olnud

His Master's Voice

Kõige paremad orkestrid
Kõige paremad kunstnikud
Kõige suurem kõlarikkus
Kõige suurem vastupidavus

Täielikum ladu Eestis

O.-ü. Esto-Muusika

Tallinnas

SKANDINAVISK GRAMMOPHON
AKTIESELSKAB

0/0 Waba Maa trükkkoda, Tallinnas.

EESTI
AHVUSRAAMATUKOGU
AR